

сѣхѣ уважаема сѣдемдесѣтъ годишенъ свещеникъ Иванъ, основаещи се върхъ една лъжлива декларация, която габровскитѣ турски власти бѣха го накарали, посрѣдъ неимовѣрни и безбройни изтезания, да подпише, като турили въ нея мнимото му признание, че той билъ ужъ главатаръ на една чета възстаници! Въ Габрово сжщитѣ тия турски власти накарали съ сила нѣкои по-първи граждѣни на 13 юния да подпишатъ едно прошение, въ което имъ туряли въ устата и подъ подписитѣ имъ, че тѣ искали да се прѣобърне въ казарма хубавото имъ училище. Това е едно отъ юначествата на Фазлж-паша, който въ пиянството си заповѣда на 11 юния да се обѣсѣтъ тамъ и двама почтени и най-невинни жители изъ село Божани. Подъ неговата тѣй сжщо команда редовнитѣ войници и башибозуцитѣ извършиха въ Габрово и въ околността му неизказуеми свирѣпства и грамадни разграбвания.

Турскитѣ изтезания и насилствия върху българскитѣ затворници показватъ едно нѣщо, а то е, че турското правителство, като виждаше, че не може да излѣзе чисто прѣдъ възмутена Европа за тия свирѣпства, като гледаше, че не може да стовари иначе отъ себе си отговорността си за тѣхъ, поиска чрѣзъ други варварски злосторства, да прѣдстави самитѣ българи отговорни за тия свирѣпства. Истината е, че нѣкои турски държавници, кръвопийци, каквито ги има много, като прѣдвиждаха належеща войната между Сърбия и Турция, рѣшиха по най-хладнокрѣвенъ начинъ да внесатъ съ кръвъ и огнь тероръ между българитѣ, за да ги направятъ неспособни да се съединятъ съ сѣрбитѣ.

Извършенитѣ въ България свирѣпства си иматъ извора въ Цариградъ; тѣ се започнаха просто по една дума, изпратена отъ Цариградъ къмъ края на априлия. Въ сжщность тѣ сж дѣло на единъ турски фанатически комитетъ, който има сѣдалището си въ Цариградъ и който успѣ до нѣйдѣ да измами една частъ отъ европейската публика, като прѣдставяше за реформатори лица, дълбоко пропити отъ фанатизъмъ и ненавистъ противъ християнския свѣтъ изобщо, и противъ християнскитѣ народи въ Изтокъ по-частно. Това е една истина, която българитѣ би могли да установятъ съ доказателства въ рѣка и по най-безпоренъ начинъ, ако правителствата на цивилизувана Европа би назначили една международна комисиия, прѣдъ която би се прѣдставили въ пълно равенство и двѣтѣ страни съ еднакво право за защита